

Dan žena v Švici

Naše žene v tujini imajo pravzaprav srečo, saj svoj praznik ne praznujejo le enkrat, temveč kar nekaj dni. Osmega marca jim moške bratje in sinovi po domačih pripravijo presenečenja – upajmo, da je povsod resnično tako – v društvih pa jih slavijo že teden poprej in morda še teden kasneje. V Švici je, denimo, okrog štirideset naših društev, torej tudi štirideset proslav in, če prištejemo še raznorazne turnirje v čast dneva žena, se številka kar lepo poveča, tako da pridejo resnično vse na svoj račun. Vsekakor, vsaj kar se proslav tiče!

Tudi letošnji osmi marec ni bil prav nič drugačen, le številnejši. Društvenim proslavam z nagovori, napitnicami in plesom je sledil v Zugu veliki šahovski turnir v okviru Zveze šahovskih organizacij Jugoslovanskih delavcev v Švici. V Rütiju blizu Zürškega jezera pa je bil pomemben kegljaški turnir, katerega se je udeležilo štirinajst ekip iz vse dežele. V restavraciji Schönegg so kegljali od jutra do večera, zmagala pa je ekipa »Zagreb 77« iz Winterthura s 1107 keglji pred ekipo »Slovenija« iz Rütija s 1071 keglji in ekipo »Amater« s 1063 keglji. Posamezno je bila prva Ružica Bratič z 297 keglji, tik za njo pa sta se plasirali Marija Glavina z 295 in Ana Pahel z 294 podrtimi keglji. Ker je bila pokroviteljica turnirja slovenska kegljaška zveza je predal pokale zmagovalcem njen bivši predsednik Lovro Šefman, ki je bil tudi v Rütiju tega dne.

Turnirja pa se niso udeležili le tekmovalci, temveč tudi številni ljubitelji tega športa in pa gostje. Bil je tu predsednik jug. medklubske kegljaške komisije v Švici Marko Urbas, ter predsednik Kegljaške zveze Jugoslavije August Likovnik, ki je tega dne vodil tečaj za kegljaške sodnike, katerega je uspešno opravilo enajst kandidatov, prešli pa so spričevala, ki veljajo tudi v domovini. Kot rezultat lanskoletnih tečajev je v Švici že okrog 140 učiteljev kegljanja, s pridobitvijo novih strokovno izobraženih kadrov pa bo ta športna panoga, ki je že sedaj zelo priljubljena, pritegnila še mnogo več naših ljudi, ki so raztreseni po vsej Švici.

Iz zanimivega pogovora s tovarišem Likovnikom smo povzeli, da bodo v bodoče, seveda če bo predlog sprejet, posamezne republiške kegljaške zveze pokroviteljice turnirjev v čast državnih praznikov, medtem ko bo pokroviteljstvo nad turnirjem v čast 29. novembra prevzela Kegljaška zveza Jugoslavije.

Ne samo športniki, temveč tudi otroci so se spomnili svojih mamic in sestra. Tako so v Winterthuru pri Slovenskem društvu Planika učenci pripravili bogat program z recitacijami in pesmijo in instrumentalnimi točkami, ob koncu pa so jim delili društvena darilca in cvetje. Pri programu so seveda sodelovale tudi učiteljice dopolnilnih šol in pa odborniki društva. In tako je bilo tudi v Zürichu pri SPD Triglav. Skupaj s kolegi je član uprave Zdravko Walland sestavil in izvajal pester program, v katerem so nastopali otroci v narednih nošah, nadarjena Slovenka Meika Kačunšek pa je na harmoniki zaigrala nekaj zabavnih melodij. Predsednik društva Roman Kranjc je pozdravil žene in goste, med katerimi je bila tudi Sonja Ledinek, jugoslovanski konzul v Zürichu. Zdravko Walland je očrtal pot žena po svetu v boju za enakopravnost, Mohorjevi trije otroci so za svojo pesem v tercetu poželi buren aplavz, ob koncu pa je bilo posebno prisrčno, ko so pionir in pionirka v narodni noši skupaj z novoizvoljenim delovnim podpredsednikom društva Metodom Fikfakom hodili od mize do mize, od žene do žene, jim čestitali in jih obdarili. Breda Stepič-Cochič

Bodoči miličniki iz naše občine

Že nekaj časa opazujemo številne lične lepake in plakate, ki opozarjajo na vpis v šolo za miličnike kadete, zato nas je zanimalo, kakšen je odziv fantov v naši občini.

»Tako kot vsa leta doslej je bilo tudi tokrat nekaj prijav in upamo, da bo tudi v naslednji generaciji kakšen fant iz naše občine. Doslej je nekaj mladeničev iz Centra to šolo že končalo, nekateri pa so že vpisani.« Tako nam je odgovoril komandir PM Center Drago Kupnik.

Zanimalo nas je tudi, kaj povedo fantom, ki se oglasijo na njihovi postaji, da bi zve-

deli za podrobnosti okrog vpisa in sprejema v šolo.

»Fantom najprej razložimo pogoje vpisa in pojasnimo kaj, kar morda niso razumeli na letaku, ki so ga dobili. Bolj kot to, zanimajo fante pogoji življenja in dela v kadetnici, kajti ves čas šolanja živijo v šolskem internatu, kjer jim je zagotovljena brezplačna oskrba, uniforma, obutev, perilo... skratka vse, kar potrebu-

jejo za življenje in delo.

Potem je za vse njih izredno zanimivo življenje izven učenja, torej športno in kulturno, in jim razložimo, katere vse sekcije in krožki obstajajo, s katerimi športi in veščinami se bodo lahko seznanili. Poveemo pa jim tudi to, da je učni načrt tako prilagojen, da med šolanjem v kadetnici imajo tudi vojaške predmete in potemtakem odslužijo vojaški rok, ki ga potem ne služijo v redni armadi.« Razen skozi kadetnico vodi pot do miličniške uniforme tudi skozi šolo za miličnike.

Kakšna je razlika?

»Razlike v delu miličnikov ni, je pa razlika v šolanju. Za vpis v šolo za miličnike mora imeti kandidat končano vsaj poklicno šolo ter odslužen vojaški rok. Potem pride na postajo, se prijavi in na postaji ostane nekaj mesecev na uveljavljani praksi. Ko le-to konča, gre v enoletno šolo, kjer pridobi strokovno izobrazbo.«

Kaj pa dekleta?

»Saj ste jih že srečali na postaji. To so dekleta že v uniformi, lahko pa jo obleče še katero drugo dekle. Pogoj je seveda končana šola za miličnike, o kateri smo ravno prejeli govorili.«

In interes je?

»Seveda.«

Do 10. maja bodo zbirali prijave za vpis v šolo za miličnike kadete, ki jih fantje oddajajo na postajah milice, tisti ki bodo izpolnjevali vse razpisne pogoje (s temi se lahko seznanijo na sleherni postaji milice) bodo vabljeni na zdravniški pregled, psihološki preizkus, preizkus telesnih zmogljivosti in znanja slovenskega jezika.

In že 1. septembra bodo postali novi prebivalci v internatu pod Šmarno goro. T.P.

Naši smučarji v Švici

V vrsto smučarskih tekmovanj, katerih se udeležujejo tekmovalci in ljubitelji belega športa iz vrst naših ljudi na začasnem delu v Švici, Nemčiji in Avstriji, nedvomno sodi pet tekmovanj in sicer Münchenski veleslalom, »Slovenski veleslalom« v Vorarlbergu, veleslalom »Priateljstvo« SD Planike iz Winterthura, »Vihorov veleslalom« in pa kot zaključni in najstarejši med njimi »Slovenski veleslalom« v Švici, katerega organizira SPD Triglav v Zürichu.

Medtem, ko se na vsaki od teh prireditvev odvija prvenstvo društva organizatorja, pa se tekmovalci istočasno bore tudi za točke pred dvema leti ustanovljenega Jugoslovanskega smučarskega kupa v inozemstvu ali na kratko JU-SKI, za končne rezultate JU-SKI pa v finalu, na tradicionalnem Slovenskem veleslalomu v Unterbergu, v Švici. Program in izvedbo tekmovanj, ter izbor in predčasno rezervacijo smučarskih terenov organizirajo društva sama, medtem, ko domovina skrbi za pokale in darila, včasih pa, če je to mogoče, priskoči na pomoč tudi finančno ali pa v kaki drugi obliki.

Letošnja zimska sezona se je pričela sicer dobro, vendar se je sredi januarja, ko naj bi bilo prvo tekmovanje, vreme tako poslabšalo da je bil Münchenski veleslalom prestavljen. Ko je bil čas za veleslalom v Vorarlbergu je najprej deževalo in izgledalo kot, da spet ne bo nič s smučanjem, potem pa je pričelo tako snežiti, da so v Avstriji sicer tekmovali, da pa je bilo

tekmovalcev iz sosednjih dežel mnogo manj kot običajno, saj so bili mnogokje gorski prehodi zaprti in ceste zasnežene.

Drugemu je sledilo tretje tekmovanje, veleslalom »Priateljstvo« SD Planike iz Winterthura in zopet je najprej šlo s snegom na bolje, potem pa se je zmečhal in dan pred prireditvijo je bilo tekmovanje prestavljeno iz Riedbada v Ebnat-Kappel. Vendar so organizatorji tako kot v Avstriji tudi tu ponovno dokazali kaj zmorejo. Časa je bilo malo, dela mnogo, pa vendar so vse zmogli. Kažipot ob cestah, tekmovalna pisarna, narodne melodije pred tekmo na smučišču, proga, skratka vse je bilo nared ob pravem času. Le, pričelo je deževati in megla je bila vedno gostejša. Pa kljub temu se je tekmovanje odvijalo brez zastojev, čemur so nedvomno pripomogli discipliniranost tekmovalcev, vztrajnost članov društva, ki so dežurali kot starterji, kontrolorji, pri mikrofoni, na cilju, ter nesebična pomoč »starih prijateljev društva Planika«, čla-

ni SD Kanin iz Bovca, ki so z elektronskim merjenjem pripomogli k hitremu poteku tekmovanja. Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti člane kegljaške sekcije »Soča« iz Schaffhausena, ki so s čajem in juho krepili premražene tekmovalce in jih bodrili, ko so se jezili nad slabim snegom in načetim smučiščem.

Komaj da si se spočil od tekmovanja in potovanja, že smo se smučarji in nesmučarji, odrasli in otroci v prekrasnem, sončnem vremenu pripeljali v Aachenkirch. V soboto je bilo društveno prvenstvo SPD Triglava München, v nedeljo pa je bil drugi Münchenski veleslalom. Proga je bila sicer varno speljana ob robu gozda, vendar le ni mogla kljubovati močnim sončnim žarkom sobotnega popoldneva. V noči iz sobote na nedeljo se je vreme poslabšalo, pričelo je snežiti in zmizovati in tako so se morali tekmovalci v nedeljo spoprijeti ne samo s časi, temveč tudi z ledom.

Pa je šlo z ledom gladko, saj so zabeležili en zlom le na sončno soboto, a zlomljenec je že čez par ur poskakoval s svojim gipsom po dvorani, kjer je bila zabava. In za zabavo so ekipe pripravile program in to kar brez prejšnjih priprav. Otroci so recitali, ploskali so navdušeni Eriku Berniku in Dušanu Urbasu, lep aplavz pa je dobil tudi predsednik JU-SKI, Jože Jelovčan.

B. Š.S.